

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

ПРЕПОДОБНІ НОВОМУЧЕНИКИ
МГАРСЬКОГО МОНАСТИРЯ

THE VENERABLE NEW MARTYRS
OF THE M HAR MONASTERY

LES VÉNÉRABLES NOUVEAUX
MARTYRS DU MONASTÈRE DE
M HAR

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

ПРЕПОДОБНІ НОВОМУЧЕНИКИ МГАРСЬКОГО МОНАСТИРЯ

«Ти вчинив Ченців Мгарського Монастиря Своєю прекрасною оселею і священним Своім Храмом». (З Акафиста Преподобним Мгарським Мученикам)

На 8-го травня 2008-го р. мало місце в Києві в резиденції Предстоятеля Української Православної Церкви (Московського Патріархату) бл. п. Митрополита Володимира (Сабодана) засідання Священного Синоду. І ці 8 Митрополитів, які прийняли участь у засіданні ухвалили канонізацію – прославлення в хорі Святих, для місцевого вшанування, 17-ох Преподобних (так називаємо Ченців) Мучеників Спасо-Преображенського Монастиря (тут поклоняються і Святим Мощам Святителя Афанасія, Патріярха Константинопольського, Чудотворця Лубенського: [Ось тут](#)), недалеко від села Мгар (назва походить від роду трави, яка росте в цій околиці), яке дуже близько міста Лубни на Полтавщині в Україні. Ісус сказав Своім учням: «[П]рийде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заподіє, то думатиме, ніби службу приносить він Богові!» (Івана 16: 2). Так було з цими Ченцями. Вони: Ігумен Амвросій; Ієромонахи: Никострат, Аркадій, Йосип, Йоаникій, Афанасій, Серапіон, Никанор, Феофан і Йона; Ієродиякон Юліян; та Ченці Парфеній, Доримендонт,

Йоанникій, Назарій, Гермоген і Потапій. Та в цьому випадку іншому «богу» мали намір палачі принести свою жертву.

Так званий «атеїзм» ленінського більшовизму був ще один приклад «двоязичія» - оманливої хитрості, якою користаються люди, що прагнуть отримати або зберегти владу над іншими, як зазначив британський автор і розчарований критика цієї ідеології, Джордж Орвелл. А ця ідеології не просто політична, а релігійно-політична. У її послідовників бог – це владолюбство. Основою їхньої ревності - гнів, мстивість і ненависть. У них і свої священні тексти: твори їхніх ідеологів Маркса й Леніна. У них і свої святі – до нині тіло Володимира Ілліча Леніна чекає поховання, а лежить у своєму мавзолеї, і дбайливо намагаються зберегти його наче б то нетлінним. У них свої ритуали. Цей бог - з безліччю облич і віросповідань - вимогливий: мільйони донині приносяться в жертву йому - можна так сказати, релігійно. Як було з 17-ма Преподобними Мучениками.

Їх розстріляли за наказом 25-річного військового комісара Червоної армії більшовиків, на прізвище Бакай, коли їх, на початку серпня 1919-го р., заставили йти піхотою, поряд зі своїми братами у трьох групах, з їх Монастиря , у напрямок ще не визначеної долі. О. Амвросій підійшов до молодого комісара з проханням змилюватися над його братами. Відповідь була зневажливе: «Досить вам обманювати людей», постріл в упор, і наказ кавалерійським у всіх стріляти. Деякі таки вижили, щоб потім розказати про це.

У той час був триваючий конфлікт з «Білою гвардією», яка обстоювали, в основному, традиційні християнські вартості. Це, можливо, навіть прискорило це вбивство – а до того ж добавила невдячність біженця, Григорія Чека, якому на певний час ченці були дали змогу проживати в Монастирі, і підбурювання вчительки, Ксенії Константинівни, яку полонила смертельна марксистсько-ленінська ідеологія: [Ось тут](#). Отож Біла гвардія взяла місто Лубни на наступний ранок після масакри і принесли вони тіла в каплицю поряд з лікарнею. Потім сфотографували їх, щоб задокументувати жорстокість режиму, який готовився поневолювати Україну, а також Росію та інші землі колишнього Радянського Союзу. Поховали на кладовищі Благовіщенського скиту при Монастиря і відбулося офіційне переслухання, записи якого залишаються для подальшого документування злочину ([Ось тут](#)).

Ці 17 святі голоси говорять про єдиного дійсного Бога –той, Хто любить світ, якого створив, а також і людей Своїх - настільки, що став одним з ними і взяв їх гріх, їх відчай і їх смерть у Себе і перетворив на життя усім, хто увійде через Двері, якими Він Сам став (Івана 10: 9). Це ж Він привітав цих звитяжців у Своє Царство і назавжди залишається зі Своім народом, як Він був обіцяв (Матвія 28:20). Їхню пам'ять святкуємо 6-го серпня (це ж 24-го липня за юліанським календарем).

Можливо, за молитвами цих Святих Мучеників за спів-жертв смертоносного марксистсько-ленінської ідеології, їхнє село Мгар був одним з перших спорудити пам'ятник, «Голодомор 33», жертвам Голодомору-геноцид 1932-33 рр., на «Кургани скорботи» поблизу Монастиря, ([Ось тут](#)). Вони моляться також за справедливе й

милосердне припинення нинішньої війни на сході України, розпочатої відданими богу владолюбства, за іншим, та жахливо подібним, визначенням, відповідно перелицьованим, щоб пристосувати його до сучасної ситуації.

Те, що Митрополити, що представляли Луганськ, Горлівку та Слов'янськ – ті ж міста, де цей поточний сценарій розігрується - були частиною процесу канонізації мучеників Великих Сорочинцях, можна розглядати, як пророчий символ надії на мир, який остаточно таки настане, маючи в собі єдність у різноманітті, як проголошує в Євангелії нашого Господа. Це ж завжди Господь, Який дивний у Святих Своїх, на Якого ми покладаємо свою надію. Здається дійсно, на жаль, що багато з керівників Церкви, яка канонізувала Мгарських Мучеників (і навіть Монастир, де вони трудилися для Господа, судячи за політичними статтями, розмішені на його сайті – помимо того, що за Митрополита Володимира було засуджене «політичне Православ'я») не грають конструктивну роль в досягненні гармонійної єдності в різноманітті в їхній землі. Ми співаємо у Божественній Літургії: «Не надійтеся на князів, на синів людських, у них нема срасіння» (з Псалма 146:3 – за Септуагінтою). І тому ми не шукаємо порятунку від релігійних або цивільно-політичних лідерів - хоча ми любимо і молимося за них, бо ж вони, як і ми самі, підлягають спокусам і самообману. Ми підносимо свої серця до Господа, Який дивний у Святих Своїх і згадуємо душі Мучеників під Його Жертівником (Об'явлення 6: 9-10). І так у нас є надія - і «надія не засоромить, бо любов Божа вилася в наші серця Святим Духом, даним нам» (Римлян 5: 5).

Шлях для більшості з нас не такий складний, як був для цих 17 Преподобних Мучеників з Мгарського Монастиря. Господь покликав нас слідувати за Ним в нашій мандрівці до вічного Царства. Та однак, наскільки важкою дорога наша не була б, давайте горнімося до Нього і намагаймося любити Його дітей діяльною любов'ю, яку Він вселяє нам – любов'ю, яка не хитрує і не примушує, але натомість облагороджує, заряджає енергією і дозволяє виконувати Його добру волю спасати все створіння – увесь Всесвіт.

THE VENERABLE NEW MARTYRS OF THE MHAR MONASTERY

***“You have made the Monks of the
Mhar Monastery Your beautiful
dwelling and Your sacred Temple.”
(From the Akathist to the Venerable
Martyrs of Mhary)***

On May 8, 2008, a meeting of the Holy Synod of the Ukrainian Orthodox Church (Moscow Patriarchate) was held in the residence of the Primate, Metropolitan

LES VÉNÉRABLES NOUVEAUX MARTYRS DU MONASTÈRE DE MHAR

**«Tu as fait les Moines du Monastère
Mhar Ta belle habitation et Ton Temple
sacré.” (De l'Acathiste aux Vénérables
Martyrs de Mhar)**

Le 8 mai 2008, une réunion du Saint-Synode de l'Église orthodoxe ukrainienne (Patriarcat de Moscou) a eu lieu à la résidence du Primate, le Métropolitain Volodymyr (Sabodan), de mémoire bénie,

Volodymyr (Sabodan), of blessed memory, in Kyiv. The 8 Metropolitans who participated decided to canonize, for veneration as local Saints, 17 Venerable (the title used for Monks) Martyrs of the Saviour`s Transfiguration Monastery (the Holy Relics of St. Athanasius, Patriarch of Constantinople, Wonder-worker of Lubny, are venerated here: [Click](#)), near the village of Mhar (the name comes from a type of grass which grows all around the area) which is very near the city of Lubny in the Poltava oblast of Ukraine. Jesus told His Disciples: “[T]he time is coming that whoever kills you will think that he offers God service” (John 16:2). So it came to pass for 17 monks: the Abbot Ambrose; Hieromonks: Nicostrates, Arcadius, Joseph, Joannicius, Athanasius, Serapion, Nicanor, Theophanes and Jonah; Hierodeacon Julian; and Monks: Parthenius, Dorymedon, Joannicius, Nazarius, Hermogenes and Patapius. In this case another “god” was the intended recipient of the sacrifice.

The so-called atheism of Leninist Bolshevism was another example of doublespeak – the deceptive stratagem used by folks seeking to obtain or maintain power over others, noted by the British author and disillusioned critic of that ideology, George Orwell. For the ideology was not simply political but rather religio-political. Its followers had a god – power. Their zeal was fueled by anger, vengefulness and hatred. They had their sacred texts: the writings of their ideologues, Marx and Lenin. They had their saints – to this day the body of Vladimir Illich Lenin awaits interment, as it remains in its mausoleum, carefully preserved to appear incorruptible. They had their rituals. This god – with a

à Kyiv. Les 8 métropolitains qui ont participé a décidé de canoniser, à la vénération de Saints locaux, 17 Vénérables (le titre utilisé pour les Moines) Martyrs du Monastère de la Transfiguration du Sauveur (les Saintes Reliques de Saint Athanase, Patriarche de Constantinople, Thaumaturge de Lubny , sont vénérés ici: [Cliquez](#)), près du village de Mhar (le nom vient d'un type d'herbe qui pousse tout autour de la zone), qui est très près de la ville de Lubny dans l'oblast de Poltava en Ukraine. Jésus dit à Ses Disciples: «[L]’heure vient où quiconque vous fera mourir croira rendre un culte à Dieu» (Jean 16: 2). Alors il arriva pour les 17 moines: l'Abbé Ambroise; les Hiéromoines: Nicostrate, Arcadius, Joseph, Joannicius, Athanase, Sérapion, Nicanor, Théophile et Jonas; l’Hiérodiacre Julien; et les Moines: Parthenius, Dorymedon, Joannicius, Nazaire, Hermogène et Patapius. Dans ce cas, un autre «dieu» était le destinataire du sacrifice.

Le soi-disant athéisme de bolchévisme léniniste était un autre exemple de double langage - le stratagème trompeur utilisé par des gens qui cherchent à obtenir ou à conserver le pouvoir sur les autres, noté par l'auteur et critique britannique désabusé de cette idéologie, George Orwell. Car l'idéologie n'était pas simplement politique, mais plutôt politico-religieuse. Ses disciples avaient un dieu – le pouvoir. Leur zèle a été alimenté par la colère, la vengeance et la haine. Ils avaient leurs textes sacrés: les écrits de leurs idéologues, Marx et de Lénine. Ils avaient leurs saints – même aujourd’hui, le corps de Vladimir Illich Lénine attend son inhumation, car il reste dans son mausolée, soigneusement

multitude of faces and creeds - is a demanding one: millions to this day are being sacrificed to it – one might say, religiously. As were the 17 Venerable Martyrs.

They were shot upon the order of a 25-year old military commissar of the Bolshevik Red Army whose surname was Bakay as they were being marched, at the beginning of August, 1919, along with their brethren, in three groups, away from their Monastery, towards an, as yet undetermined, destiny. Fr. Ambrose had come up to the young commissar asking him to take pity on his brethren. The answer was a scornful: “You have been deceiving people long enough”, a shot point-blank, and the order to the accompanying cavalry-men to fire at all of them. Some survived to relate the event.

There was an ongoing conflict at the time with the “White Guard”, who stood, primarily, for traditional Christian values. This may even have precipitated the slaughter - together with the ingratitude of a refugee, Hryhoriy Chek, who had been welcomed by the Monks to live at the Monastery, and the incitement of a teacher, Kseniya Konstantynivna, who was captivated by the deadly Marxist-Leninist ideology: [Click](#). These took the city of Lubny the very next morning after the slaughter and brought the bodies to the chapel beside the hospital. They were then photographed to document the brutality of the regime that was about to enslave Ukraine as well as Russia and the other lands of the former Soviet Union. The interment took place in the cemetery of the Annunciation Skete of the Monastery and there was a formal hearing whose records remain to further document the atrocity ([Click](#)).

conservé à apparaître incorruptible. Ils avaient leurs rituels. Ce dieu - avec une multitude de visages et de croyances - est exigeant: des millions à ce jour sont sacrifiés à lui - pourrait-on dire, religieusement. Comme étaient les 17 Vénérables Martyrs.

Ils ont été abattus sur l'ordre d'un jeune commissaire militaire de 25 ans de l'Armée rouge bolchévique, surnommé Bakay, pendant qu'ils étaient défilés, au début d'août 1919, avec leurs frères, en trois groupes, en dehors de leur Monastère, vers un destin, encore indéterminé. P. Ambrose est venu au jeune commissaire lui demandant de prendre pitié de ses frères. La réponse était un méprisant: «Vous avez été trompé les gens assez longtemps», un coup à brûle-pourpoint, et l'ordre à la cavalerie qui les accompagnaient de tirer sur chacun d'eux. Certains ont survécus à raconter l'événement.

Il y avait un conflit en cours au moment avec la «Garde Blanche», qui se tenait, surtout, pour les valeurs chrétiennes traditionnelles. Cela peut même avoir précipité l'abattage - en collaboration avec l'ingratitude d'un réfugié, Hryhoriy Chek, qui avait été permis par les Moines de vivre au Monastère, et l'incitation d'une enseignante, Kseniya Konstantynivna, qui a été séduite par l'idéologie mortelle marxiste léniniste: [Cliquez](#). Ceux-ci ont pris la ville de Lubny le lendemain après l'abattage et ont apporté les corps à la chapelle à côté de l'hôpital. Ils ont ensuite été photographiés pour documenter la brutalité du régime qui était sur le point d'asservir l'Ukraine ainsi que la Russie et les autres pays de l'ancienne Union soviétique. L'inhumation a eu lieu dans le Cimetière du Scété de l'Annonciation du

These 17 holy voices proclaim the only real God, the One Who loves the world He created as well as its people – so much so that He became one with them and took their sin, their despair and their death into Himself and transformed these into life for all who will enter through the Portal He has become (John 10:9). It is He Who welcomed these heroes into His Kingdom and He Who remains ever with His people, as He promised (Matthew 28:20). Their memory is celebrated on August 6 (which is July 24 on the Julian calendar).

Perhaps by the prayers and intercessions of these Holy Martyrs for fellow-victims of death-dealing Marxist-Leninist ideology, their village of Mhar was one of the first to erect a monument, “Holodomor 33”, to the victims of the 1932-33 Famine-Genocide, on the “Kurhan skorboty” (Hill of Sorrow) near the Monastery, ([Click](#)). They pray as well for the just and merciful resolution of the current conflict in eastern Ukraine, launched by the devotees of the god of power, following a different, yet horribly similar, narrative created to suit the contemporary situation.

That the Metropolitans representing Luhansk, Horlivka and Sloviansk – the very cities where this current scenario is being played out – were part of the process in the canonization of the Mhar Martyrs, may be seen as a prophetic symbol of hope for a peace which will embrace the unity in diversity proclaimed by the Gospel of our Lord. It is always the Lord, Who is wondrous in His Saints, upon Whom we place our hope. It does appear, alas, that many of the leaders of the Church which canonized the Mhar Martyrs (and even the Monastery where

Monastère et il y avait une audience formelle dont les dossiers restent à documenter encore l'atrocité ([Cliquez](#)).

Ces 17 voix saintes proclament le seul vrai Dieu, Celui Qui aime le monde qu'Il a créé ainsi que ses gens - tant et si bien qu'Il est devenu l'un avec eux et a pris leur péché, leur désespoir et leur mort en Lui-même et transforme ceux-ci dans la vie pour tous ceux qui entreront par le portail qu'Il est devenu (Jean 10: 9). C'est Celui qui a accueilli ces héros dans Son Royaume et Celui Qui demeure toujours avec Son peuple, comme Il l'a promis (Matthieu 28:20). Leur mémoire est célébrée le 6 août (qui est le 24 juillet sur le calendrier julien).

Peut-être par les prières et les intercessions de ces saints martyrs pour leur compatriotes victimes de l'idéologie marxiste-léniniste mortifère, leur village de Mhar a été l'un des premiers à ériger un monument, «l'Holodomor 33», pour les victimes de la Famine-génocide du 1932-1933, sur le «Kourhan skorboty» (Colline de Tristesse) près du Monastère, ([Cliquez](#)). Ils prient aussi bien pour la résolution juste et miséricordieuse du conflit actuel dans l'est de l'Ukraine, lancé par les dévots du dieu du pouvoir, à la suite d'un différent, mais horriblement similaire, récit créé pour répondre à la situation contemporaine.

Ceci que les Métropolitans représentant Luhansk, Horlivka et Sloviansk - les villes mêmes où ce scénario actuel se joue - faisaient partie du processus de la canonisation des Martyrs de Mhar, peut être vu comme un symbole prophétique d'espoir pour une paix qui embrassera l'unité dans la diversité proclamée par l'Évangile de notre Seigneur. Il est toujours le Seigneur, Qui est admirable

they laboured for the Lord, judging from the political articles which may be found on its website – even though, under the leadership of Metropolitan Volodymyr, “political Orthodoxy” was firmly rejected) are not playing a constructive part in achieving harmonious unity in diversity in their land. We sing in the Divine Liturgy: “Put not your trust in rulers, in the sons of men, in whom there is no salvation” (from Psalm 145:3). And so we do not look for salvation from religious or civic-political leaders – although we love and pray for them, since they, like we ourselves, are subject to temptations and self-deception. We do look towards the Lord, Who is wondrous in His Saints and recall the souls of the Martyrs beneath His Altar (Revelation 6:9-10). And so we do have hope – and “hope does not disappoint, because the love of God has been poured out in our hearts by the Holy Spirit Who was given to us” (Romans 5:5).

The path for most of us is not as challenging as it was for these 17 Venerable Martyrs of the Mhar Monastery. The Lord has called us to follow Him in our walk to the eternal Kingdom. No matter how difficult our road may be, let us cling to Him and seek to actively love His children with the love He inspires in us – a love which does not connive and coerce, but which ennobles, energizes and enables the carrying out of His blessed will, which is the salvation of every creature and of the whole universe.

dans Ses saints, à Qui nous plaçons notre espoir. Il semble, hélas, que beaucoup des dirigeants de l'Église qui a canonisé les Martyrs de Mhar (et même le monastère où ils travaillaient pour le Seigneur, comme on peut juger par les articles politiques qui se trouvent sur son site Internet – et ceci en dépit du rejet ferme de «l'Orthodoxie politique» au temps du Métropolitain Volodymyr) ne jouent pas un rôle constructif dans la réalisation de l'unité dans la diversité harmonieuse dans leur pays. Nous chantons à la Divine Liturgie: «Ne mettez pas votre confiance dans les dirigeants, dans les fils des hommes, en qui il n'y a pas de salut» (Psaume 145:3). Et nous ne cherchons pas le salut par les chefs religieux ou civique politiques - bien que nous aimons et prions pour eux, car ils, comme nous-mêmes, sont soumis à des tentations et l'autotromperie. Nous nous tournons vers le Seigneur, Qui est admirable dans Ses Saints et rappelons les âmes des Martyrs sous Son autel (Apocalypse 6:9-10). Et ainsi nous avons l'espoir - et «l'espérance ne trompe point, parce que l'amour de Dieu est répandu dans nos cœurs par le Saint Esprit Qui nous a été donné» (Romains 5: 5).

Le chemin pour la plupart d'entre nous n'est pas aussi difficile qu'il l'était pour ces 17 Martyrs vénérés du Monastère de Mhar. Le Seigneur nous a appelés à Le suivre dans notre marche vers le Royaume éternel. Peu importe la difficulté de notre route, accrochons-nous à Lui et cherchons d'aimer activement Ses enfants avec l'amour qu'Il nous inspire - un amour qui ne connive et ne contraint pas, mais qui ennoblit, qui énergise et qui permet la réalisation de Son sainte

volonté, qui est le salut de toute créature
et de l'univers entier.